

- 2) Czy przepis art. 45 ust. 2 dyrektywy 2012/34/UE, zgodnie z którym „[z]arządca infrastruktury może nadać priorytet określonym usługom w ramach procesu układania rozkładu jazdy i koordynacji, ale tylko w przypadkach określonych w art. 47 i 49”, oznacza, że zarządca infrastruktury może stosować krajową zasadę priorytetu również w przypadkach, gdy nie stwierdzono przepełnienia infrastruktury? W jakim zakresie (na podstawie jakich kryteriów) zarządca infrastruktury powinien, przed uznaniem infrastruktury za przepełnioną, koordynować zamówione trasy pociągów i konsultować się z wnioskodawcami na podstawie art. 47 [ust. 1] zdanie pierwsze dyrektywy 2012/34/UE? Czy tego rodzaju konsultacje z wnioskodawcami powinny obejmować ocenę, czy najmniej dwóch wnioskodawców złożyło konkurencyjne wnioski na przewóz tych samych ładunków (towarów)?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012 L 343, s. 32).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Antwerpen
(Belgia) w dniu 11 listopada 2021 r. – Fluvius Antwerpen / MX**

(Sprawa C-677/21)

(2022/C 84/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Vredegerecht te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Fluvius Antwerpen

Strona pozwana: MX

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 lit. a) w związku z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że bezumowny pobór energii stanowi dostawę towarów, polegającą na przeniesieniu prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel?

W przypadku odpowiedzi przeczącej, czy art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że bezumowny pobór energii stanowi dostawę towarów, polegającą na odpłatnym przeniesieniu prawa własności do towaru z nakazu wydanego przez organ władzy publicznej lub w jego imieniu albo z mocy prawa?

Czy art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że skoro Fluvius Antwerpen przysługuje rekompensata z tytułu bezumownego poboru energii, to należy uznać, że jest on podatnikiem, ponieważ bezumowny pobór energii jest wynikiem wykonywania „działalności gospodarczej”, polegającej na wykorzystywaniu, w sposób ciągły, majątku rzeczowego w celu uzyskania z tego tytułu dochodu?

Jeżeli art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że bezumowny pobór energii jest wynikiem działalności gospodarczej, to czy art. 13 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że Fluvius Antwerpen jest organem władzy publicznej, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, czy art. 13 ust. 1 akapit trzeci tej dyrektywy należy zatem interpretować w ten sposób, że bezumowny pobór energii nie stanowi wyniku działań Fluvius Antwerpen o skali na tyle niewielkiej, by mogły zostać pominięte?

(¹) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. 2006, L 347, s. 1.